

Herr Helder.

Sie hätte sich trümpert ...

Herr Finot.

Sie hän's doch sicher no nitt g'wisst, wo-n-ich das Geld ...

Herr Helder (unterbricht ne).

Mi Geld ...

Herr Finot.

Wo-n-ich Ihre Geld reclamiert ha bim Herr Fix ? ...

Herr Helder.

Ich ha's vor ere halb Stund no nitt emol g'wisst ... erst, wo-n-ich mi Pistole fire g'süecht ha, isch mr dà Brief par hasard in d'Händ ku ...

Herr Finot.

's kunnt doch alles an dr Tag! Ich thàt jetz e schön G'sicht mache vor Ihne, wenn ich nitt z'erst dat Ding g'stande hätt ... denn ich bi eigentlig d'Schuld, ass Sie ruiniert sin ...

Herr Helder.

Oh! ... 's Geld isch's nitt emol gsi, wo mr am Meiste g'macht hat ...

Herr Finot.

Jà ... jà ... ich merk's scho ... un das isch, was mr nitt z'verzeihe-n-isch ... ich ha erfahre, ass d'Hochzit züe nitt gange-n-isch un ass dr Herr Fix furt isch mit siner Tochter ... un alles das dur mich ... dur mich! ...

Herr Helder.

Bäh! mr finde se wieder.

Herr Finot (verwundert).

Pristi! ... Sie sin e famoser Philosoph, Sie ...

Herr Helder.

Wieso das? ...

Herr Finot

Wieso? ... wenn einer kunnt un stiehlt Ihne-n-Ihr Vermöge un thüet Ihne-n-Ihre ganze Züekunft zerstöre, so thien Sie, anstatt ass Sie-n-en am Krage nämme, noch ganz rüchig mit em rede ...

Herr Helder.

Ich müess Ihne g'steh, ass wenn ich Sie atrofte hätt, wo-n-ich dr Brief dert g'lese ha, so wär's wohrschinlig nitt eso still hergange ... awer jetz verzeih ich Ihne, wil 'Sie's bereüe un 's Geld z'ruckbringe ...

Herr Finot.

's Geld z'ruckbringe! ... Kritz-Bataillon! ... mr verstehn enander nitt ...

Herr Helder (springt rasend uf en züe).

Ah çà ... Meister Finot ... hän Sie ebbe im Sinn, 's z'b'halte? ...

Herr Finot.

Ich ha gar nit im Sinn ... awer wenn ich's doch nimmig ha ... was wänn Se ... ich ha ne schlechte Spekulation g'macht ...

Herr Helder (üsser sich).

Oh! ... isch's denn möglich ... so isch denn jetz alles verlore! ...

Herr Finot.

Vergange ... verschwunde wie ne Seifeblotre ...

Herr Helder.

Un 's blibt Ene nit?

Herr Finot.

Doch ... Schulde! ...

Herr Helder.

So isch also 's Erbtheil vo mim Vater ...